

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/27/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015200583
Dátum vydania rozhodnutia: 22.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015200583.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Retail Value Stores, a.s., so sídlom Panónska cesta 16, Bratislava IČO: 47 256 770, zastúpeného spoločnosťou JUDr. Michal Matulník, advokát, s. r. o., AK so sídlom Kýčerského 5, Bratislava, proti žalovanému (sťažovateľovi): Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova č. 12, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 4947/2014-420 z 18. marca 2015, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/81/2015-139 zo 7. februára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd Bratislave rozsudkom č. k. 2S/81/2015-139 zo 7. februára 2018 podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. c) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 4947/2014-420 z 18. marca 2015 ako aj jeho prvostupňové rozhodnutie č. 3782/2014-024 z 29. septembra 2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Žalovaný rozhodnutím č. 4947/2014-420 z 18. marca 2015 na základe rozkladu účastníka konania: spoločnosti Retail Value Stores, a.s., IČO: 47 256 770 so sídlom Panónska cesta 16, Bratislava (žalobca), ako nástupníckej spoločnosti Retail Value Stores, a.s., IČO: 43 768 083 so sídlom Panónska cesta 16, Bratislava, ktorá vznikla dňa 1. februára 2015 na základe zmluvy o cezhraničnom splnutí, zmenil rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 3782/2014-024 z 29. septembra 2014 tak, že žalobca sa dopustil správneho deliktu podľa ustanovenia § 8 ods. 2 zákona č. 362/2012 Z.z. o neprimeraných podmienkach v obchodných vzťahoch, ktorých predmetom sú potraviny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 362/2012 Z.z.“), a to uplatnením si neprimeranej podmienky vo svoj prospech v období od 28. februára 2013 do 31. decembra 2013 podľa

§ 4 ods. 4 písm. h) zákona č. 362/2012 Z.z. - požadovanie dodatočného platobného plnenia alebo nepeňažného plnenia po prevzatí potraviny, v obchodnom vzťahu so spoločnosťou LA MERCANTILE SLOVAKIA s.r.o., IČO: 35 794 003 so sídlom Prídavková 12, Bratislava, uzatvorenom na základe Zmluvy o kúpe a predaji tovaru potraviny z 28. februára 2013. Za uvedený správny delikt žalovaný uložil žalobcovi podľa § 8 ods. 2 zákona č. 362/2012 Z.z. pokutu vo výške 125 200 eur.

3. Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na to, že trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb - podnikateľov) má podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. Je preto nevyhnutné poskytnúť záruky a práva, ktoré sú zakotvené v Trestnom zákone a Trestnom poriadku nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívnoprávna zodpovednosť, čo napokon vyplýva aj zo zásady č. 6 Odporúčania o správnych sankciách, podľa ktorej je nevyhnutné v rámci správneho konania vo veciach správnych sankcií poskytovať okrem záruk spravodlivého správneho konania v zmysle Rezolúcie (77)31 aj pevne zavedené záruky v trestnom konaní. Pri súbehu viacerých správnych deliktov je s ohľadom na nedostatok špeciálnej úpravy pre administratívne trestanie potrebné metódou analógie legis aplikovať pravidlá pre ukládanie úhrnného trestu podľa Trestného zákona. Použitie absorpčnej zásady pri administratívnom trestaní za viaceré správne delikty je z hľadiska výslednej výšky sankcie v prospech žalobcu, pretože v prípade uloženia sankcie za každý zo zbíhajúcich sa správnych deliktov by výsledná sankcia uložená žalobcovi bola podstatne vyššia.

4. Krajský súd poukázal na to, že v prejednávanej veci sa u žalobcu realizovala jedna kontrola (na základe poverenia č. 15/2014 z 11. februára 2014) a na základe jej výsledkov boli vypracované minimálne tri protokoly, ktoré boli podkladom rozhodnutí preskúvaných Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 2S/48/2016, 2S/49/2016 a 2S/15/2016. Nakoľko ide o súbeh deliktov, pri ktorých sankcionovaní je nevyhnutné aplikovať analógiu legis a postupovať podľa absorpčnej zásady, správny orgán nemohol uložiť za tieto delikty tri sankcie, ale len jednu úhrnnú sankciu za najprísnejšie sankcionovateľný správny delikt. Zákon č. 362/2012 Z.z. umožňuje uložiť za všetky tri delikty rovnakú sankciu (od 1 000 do 300 000 eur), preto je bezpredmetné, aby žalovaný identifikoval najzávažnejší správny delikt, pretože všetky delikty sú závažné v rovnakej miere; takýto myšlienkový sled však musí byť v rozhodnutí zachytený, čo sa v predmetnej veci nestalo.

5. V otázke vystavenia minimálne troch protokolov z jednej kontroly krajský súd neakceptoval argument žalovaného, že išlo o zložitejší prípad, a poukázal na to, že zákon č. 362/2012 Z.z., ani zákon č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 10/1996 Z.z.“) neumožňujú, aby boli z jednej kontroly začatej na základe jedného a toho istého poverenia zameranej na ten istý predmet u toho istého subjektu vystavené viaceré protokoly (§ 6 ods. 7 zákona č. 362/2012 Z.z., § 13 ods. 1 zákona č. 10/1996 Z.z.). Zákon č. 10/1996 Z.z. v zložitých prípadoch umožňuje vypracovať priebežný protokol alebo čiastkový protokol (§ 13 ods. 2), no nie viaceré finálne protokoly.

6. K skutkovej podstate správneho deliktu uvedenej v § 4 ods. 4 písm. h) zákona č. 362/2012 Z.z. (za neprímeranú podmienku sa považuje aj požadovanie dodatočného peňažného plnenia alebo nepeňažného plnenia po prevzatí potraviny) krajský súd poukázal na to, že žalovaný sa nevysporiadal so skutočnosťou, či zmluvná pokuta ako taká predstavuje peňažné plnenie podľa citovaného ustanovenia a podľa § 2 písm. d) tohto zákona. Zmluvná pokuta je vo všeobecnosti prostriedkom zabezpečenia záväzkov, ktorý vzniká na základe právneho úkonu (dohody) medzi dvoma a viacerými subjektmi. Ide o účastníkmi zmluvného vzťahu dohodnutú peňažnú sumu, ktorú sa dlžník (subjekt porušujúci zmluvu) zaväzuje zaplatiť druhej zmluvnej strane v prípade porušenia jeho zmluvnej povinnosti. Povinný účastník zmluvného vzťahu je zaviazaný zmluvnú pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Žalovaný sa v uvedenom kontexte nevysporiadal s tým, či zmluvnú pokutu možno považovať za „dodatočné“ peňažné plnenie alebo „dodatočné“ nepeňažné plnenie po prevzatí potraviny, pričom ide o základný prvok skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 4 ods. 4 písm. h) zákona č. 362/2012 Z.z. aj v nadväznosti na § 2 písm. d) tohto zákona.

7. S námietkou žalobcu o vylúčení ministra z konania a rozhodnutia o podanom rozklade sa krajský súd

nestotožnil a uviedol, že nie je možné použiť ustanovenia o vylúčení v prípadoch, keď ako správny orgán vystupuje jediná fyzická osoba, ktorá navyše nemá postavenie zamestnanca správneho orgánu; preto neprichádza do úvahy vylúčenie vedúceho ústredného orgánu štátnej správy pri rozhodovaní o rozklade.

8. Krajský súd poukázal aj na formálny nedostatok napadnutého rozhodnutia, keď v odôvodňovaní sa uvádza výlučne právny názor osobitnej (rozkladovej) komisie. Krajský súd upozornil, že osobitná (rozkladová) komisia má len poradnú funkciu a nie je kompetentná o rozklade rozhodnúť; jej stanovisko k rozkladu minister môže ale aj nemusí akceptovať. Nakoľko v napadnutom rozhodnutí prakticky absentuje názor ministra ako kompetentného a funkčne príslušného orgánu, z rozhodnutia nie je zrejmé, či svoj právny názor prezentuje minister alebo osobitná (rozkladová) komisia ako orgán rozhodujúci o rozklade.

9. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a žiadal, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Mal za to, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP).

10. Sťažovateľ v prvom rade namietal, že zákon č. 362/2012 Z.z. nerozdeľuje správne delikty neprímeraných obchodných podmienok podľa stupňa ich závažnosti a pokuty nie sú rozdelené do skupín podľa závažnosti správneho deliktu.

11. Podľa sťažovateľa sa v prejednávanej veci žalobca dopustil porušenia ustanovení zákona č. 362/2012 Z.z. vo vzťahu k viacerým dodávateľom, preto nie je možné vo veci aplikovať absorpčnú zásadu.

12. Sťažovateľ poukázal na to, že zrušené rozhodnutia obsahovali všetky náležitosti potrebné k tomu, aby nemohol byť spáchaný správny delikt zamenený s iným správnym deliktom. Len absencia týchto náležitostí by zakladala dôvod na zrušenie rozhodnutí z dôvodu porušenia ustanovení správneho poriadku.

13. Sťažovateľ vyjadril názor, že absorpčná zásada sa má aplikovať tak, aby v každom jednotlivom obchodnom vzťahu pri súčasnom spáchaní viacerých správnych deliktov bola uložená sankcia za správny delikt najprísnejšie postihnutelný. Pokiaľ by absorpčná zásada nebola uplatnená týmto spôsobom, utrpel by chránený verejný záujem. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/39/2014 z 1. júla 2015, v ktorom sa uvádza, že „je potrebné použiť analógiu s trestným pri správnom trestaní, avšak iba pri naplnení troch kumulatívnych podmienok: 1. ak existuje medzera v zákone, 2. použitím analógie neutrpí páchatel' a 3. zároveň jej použitím neutrpí príslušný chránený verejný záujem.“ Na základe uvedeného rozsudku „je pri ukladaní viacerých sankcií potrebné, aby došlo k naplneniu nasledovných podmienok - každé jedno konanie začalo na podklade inej kontroly, v inom čase, na inom mieste, išlo o odlišné zmluvné vzťahy a žalovaný by nemohol pri spojení vecí dodržať prekluzívne lehoty v zmysle právneho poriadku.“ V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že správne konania vykonané v rovnakom čase a na rovnakom mieste boli zamerané na kontrolu dohodnutia neprímeraných obchodných podmienok v zmluvných vzťahoch s rôznymi dodávateľmi. V 19tich protokoloch sú zdokumentované neprímerané obchodné podmienky, ktoré si žalobca v jednotlivých zmluvných vzťahoch dohodol. Aj keď podkladom na začatie kontroly bolo jedno poverenie, každý zmluvný vzťah bol osobitne skúmaný a záverom bol samostatný protokol tvoriaci podklad na začatie správneho konania.

14. Judikatúra, na ktorú odkazuje krajský súd, nie je aplikovateľná v tejto veci, nakoľko nešlo o situáciu, kedy by sa subjekt konajúci protiprávne dopustil porušenia právneho predpisu vo vzťahu k viacerým subjektom, tak ako je to v prípade žalovaného, u ktorého išlo o viacerých dodávateľov. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti citoval z rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6S/83/2015 z 22. marca 2018 a z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/39/2014 z 15. januára 2015.

15. V súvislosti so zmluvnou pokutou sťažovateľ uviedol, že v rozhodnutí sa jasne vysporiadal so skutočnosťou, že zmluvná pokuta je podriadená pod peňažné plnenie zakotvené v ustanovení § 2 písm.

d) zákona č. 362/2012 Z.z. Sťažovateľ nepopiera legitimitu dohodnutia zmluvnej pokuty, ale poukazuje na spôsob jej uplatnenia, ktorý vykazuje znaky neprimeranej podmienky podľa § 4 ods. 4 písm. h) zákona č. 362/2012 Z.z.

16. Sťažovateľ tiež poukazoval na to, že na okresnom súde Bratislava I je v súvislosti s prvostupňovým správny rozhodnutím č. 3782/2014-024 z 29. septembra 2014 vedené incidenčné konanie o určenie právneho dôvodu a výšky popretej pohľadávky, ktoré je prerušené do právoplatného rozhodnutia správneho súdu v tejto veci. Zrušenie rozhodnutia sťažovateľa môže pôsobiť kontraproduktívne so zámerom zákonodarcu odvrátiť hroziaci úpadok dlžníka.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd postupom podľa § 452 a nasl. SSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 SSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 Správneho súdneho poriadku).

18. Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie sťažovateľa, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 125 200 eur za správny delikt podľa ustanovenia § 8 ods. 2 zákona č. 362/2012 Z.z., ktorého sa žalobca dopustil uplatnením si neprimeranej podmienky vo svoj prospech podľa § 4 ods. 4 písm. h) zákona č. 362/2012 Z.z. (požadovanie dodatočného platobného plnenia alebo nepeňažného plnenia po prevzatí potraviny) v obchodnom vzťahu so spoločnosťou LA MERCANTILE SLOVAKIA s.r.o., uzatvorenom na základe Zmluvy o kúpe a predaji tovaru potraviny z 28. februára 2013.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v medziach kasačnej sťažnosti preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj rozhodnutia sťažovateľa vydané na oboch stupňoch správneho konania, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

20. Podľa § 1 zákona č. 362/2012 Z.z. tento zákon upravuje vymedzenie neprimeraných podmienok v obchodných vzťahoch (ďalej len "neprimeraná podmienka"), ktorých predmetom je potravina alebo služba spojená s predajom potraviny, kontrolu neprimeraných podmienok, konanie vo veciach neprimeraných podmienok.

21. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 362/2012 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie peňažným plnením platba poskytnutá dodávateľom alebo odberateľom súvisiaca s dodaním potraviny vrátane platby na obchodné aktivity odberateľa potraviny, najmä zľavy, dary, bonusy, rabaty, skontá.

22. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 362/2012 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie nepeňažným plnením iné plnenie ako plnenie podľa písmena d) súvisiace s dodaním potraviny, najmä vecné dary a služby, marketingová aktivita na podporu pri otvorení novej prevádzkarne, rozvoz potraviny zo skladov odberateľa do jeho prevádzkarní.

23. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 362/2012 Z.z. dohodnúť neprimeranú podmienku medzi odberateľom a dodávateľom sa zakazuje.

24. Podľa § 4 ods. 4 písm. h) zákona č. 362/2012 Z.z. za neprimeranú podmienku sa považuje aj požadovanie dodatočného peňažného plnenia alebo nepeňažného plnenia po prevzatí potraviny.

25. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 362/2012 Z.z. kontrolu neprimeraných podmienok vykonáva Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo").

26. Podľa § 6 ods. 7 písm. b) zákona č. 362/2012 Z.z. kontrola sa ukončí protokolom o vykonanej kontrole, ktorý obsahuje opatrenia na odstránenie zistených porušení tohto zákona.

27. Podľa § 6 ods. 8 zákona č. 362/2012 Z.z. na výkon kontroly sa vzťahujú primerane ustanovenia osobitného predpisu, ak odseky 1 až 7 neustanovujú inak.
(V poznámke pod čiarou je k tomuto ustanoveniu odkaz na § 8 až § 15 zákona č. 10/1996 Z.z.)

28. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 362/2012 Z.z. správneho deliktu sa dopustí právnická osoba alebo fyzická osoba - podnikateľ, ktorá v obchodnom vzťahu dohodne vo svoj prospech neprimeranú podmienku uvedenú v § 4 ods. 2 až 4.

29. Podľa § 8 ods. 2 zákona č. 362/2012 Z.z. ministerstvo uloží pokutu za správny delikt od 1 000 eur do 300 000 eur.

30. Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 362/2012 Z.z. ministerstvo spolu s pokutou určí lehotu na odstránenie neprimeranej podmienky.

31. Podľa § 8 ods. 5 zákona č. 362/2012 Z.z. pri uložení pokuty ministerstvo prihliada na závažnosť protiprávneho konania, jeho následky a čas trvania.

32. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 10/1996 Z.z. kontrolu vykonávajú zamestnanci orgánu kontroly (ďalej len "pracovníci kontroly") na základe písomného poverenia vedúceho orgánu kontroly alebo ním splnomocneného zástupcu, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

33. Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 10/1996 Z.z. o výsledku vykonanej kontroly, ktorou boli zistené nedostatky, vypracujú pracovníci kontroly protokol, ktorý obsahuje najmä označenie orgánu kontroly, ktorý kontrolu vykonal, označenie kontrolovaného subjektu, meno, priezvisko a titul pracovníkov kontroly, ktorí kontrolu vykonali, miesto a čas vykonania kontroly, predmet kontroly, kontrolované obdobie, preukázané kontrolné zistenia, zoznam príloh protokolu, dátum vypracovania protokolu, dátum oboznámenia vedúceho kontrolovaného subjektu s protokolom, vlastnoručné podpisy pracovníkov kontroly, podpis vedúceho kontrolovaného subjektu, ktorý bol s protokolom oboznámený, prílohy k protokolu, správu o zistenej nezrovnalosti, ak kontrolou zistený nedostatok je nezrovnalosťou podľa osobitného predpisu.

34. Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 10/1996 Z.z. pri kontrole, ktorej predmet je osobitý alebo náročný a vyžaduje

a) zaznamenať stav predmetu kontroly priamo na mieste v určenom čase, vypracujú pracovníci kontroly za účasti zamestnancov, ktorí sú za príslušný úsek zodpovední, alebo ďalších zamestnancov, priebežný protokol,

b) zaznamenať stav časti predmetu kontroly z dôvodu potreby osobitného postupu pri kontrole alebo osobitného spôsobu riešenia zistených nedostatkov, vypracujú pracovníci kontroly čiastkový protokol.

35. Podľa § 13 ods. 4 zákona č. 10/1996 Z.z. ak sú proti kontrolným zisteniam podané opodstatnené námietky podľa § 11 ods. 2 písm. e), pracovníci kontroly vypracujú dodatok k protokolu, ktorý je jeho súčasťou. Pri jeho vypracovaní sa postupuje primerane podľa odseku 1.

36. Podľa § 13 ods. 8 zákona č. 10/1996 Z.z. kontrola je skončená prerokovaním protokolu. Protokol sa považuje za prerokovaný aj vtedy, ak sa vedúci kontrolovaného subjektu bezdôvodne nedostaví na prerokovanie protokolu alebo odmietne podpísať zápisnicu o prerokovaní protokolu. Tieto skutočnosti pracovníci kontroly uvedú v zápisnici o prerokovaní protokolu. Kontrola, z ktorej sa vypracúva záznam, je skončená jeho podpísaním pracovníkmi kontroly a odovzdaním vedúcemu kontrolovaného subjektu.

37. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru o vecnej správnosti rozhodnutia krajského súdu, keď krajský súd zrušil rozhodnutie sťažovateľa z dôvodu potreby analogickej aplikácie

trestnoprávnych zásad na sankčný postih za správne delikty.

38. Vzhľadom na to, že trestanie správnych deliktov nie je v slovenskom právnom poriadku kodifikované a pravidlá správneho trestania nezakotvuje ani Ústava Slovenskej republiky, najvyšší súd uvádza, že existujúcu medzeru v práve je treba vyplniť analogickou aplikáciou trestnoprávnych princípov. Najvyšší súd zdôrazňuje, že analogickú aplikáciu určitých právnych pravidiel nemožno v žiadnom prípade zamieňať či stotožňovať s ich výlučnou aplikáciou. Preto aj pri aplikácii trestnoprávnych pravidiel na administratívny postih správnych deliktov je potrebné mať v prvom rade na zreteli účel a zmysel vyvodzovania administratívnoprávnej zodpovednosti v spojitosti so všeobecne platnými zásadami administratívneho konania. Výžitie metódy analógie (ako interpretačného postupu pri vyplňaní normatívnych medzier) vo verejnom práve je podmienené tým, že zákon danú otázku neupravuje, je to na prospech účastníka konania a nie je to v rozpore s verejným záujmom.

39. V zmysle uvedeného sa preto najvyšší súd stotožňuje s názorom krajského súdu o potrebe aplikácie absorpčnej zásady na sankčný postih žalobcu v prejednávanej veci. Pri uplatňovaní zodpovednosti za správne delikty sa analógia s trestnoprávnymi princípmi používa najmä pri posúdení časovej pôsobnosti zákonov, zániku zodpovednosti zánikom zodpovednej osoby, podmienky deliktuálnej spôsobilosti, použitia okolností vylučujúcich protiprávnosť, naplnenia materiálneho znaku správneho deliktu či ukladania úhrnnej sankcie pri súbehu deliktov.

40. Za viacero správnych deliktov prejednaných v jednom konaní je potrebné uložiť jednu - úhrnnú sankciu, a to primerane aplikujúc zásadu, že sankcia sa uloží podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na správny delikt, ktorý je najprísnejšie postihnuteľný. V prípade, ak sú prejednávané správne delikty sankcionované rovnako prísne, výška sankcie sa odvíja od najzávažnejšieho správneho deliktu. Potreba prejednaní viacerých správnych deliktov v jednom konaní sa odvíja od časovej a obsahovej súvislosti. Ak správny orgán u konkrétne subjektu (v našom prípade žalobcu) vykonáva jednu kontrolu, ktorej výsledkom sú zistenia viacerých porušení jedného právneho predpisu, prípadne súvisiacich predpisov, ktorých kontrola dodržiavania je zverená tomu istému správne orgánu vykonávajúcemu kontrolu (v našom prípade sťažovateľovi), potom je namieste prejednanie zistených porušení - správnych deliktov v jednom konaní a uloženie jednej výslednej sankcie.

41. Námieta sťažovateľ, že vo veci nie je možné aplikovať absorpčnú zásadu z dôvodu, že žalobca sa dopustil porušenia ustanovení zákona č. 362/2012 Z.z. vo vzťahu k viacerým dodávateľom, nie je dôvodná. Uvedená skutočnosť nepredstavuje žiadnu prekážku posúdiť vec jednotne ako celok a uložiť žalobcovi za nedovolené správanie jednu sankciu. Pokiaľ sťažovateľ poukazoval na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/39/2014 a 3Sžo/39/2014, najvyšší súd k tomu uvádza, že v týchto rozhodnutiach bolo predmetom sporu, či jednotlivé porušenia právnych predpisov zo strany žalobcu mali byť posudzované ako pokračujúci správny delikt alebo ako samostatné skutky. V uvedených veciach išlo o viaceré samostatné kontroly uskutočnené vo viacerých obdobiach.

42. K námietke sťažovateľa, že zákon č. 362/2012 Z.z. nerozdeľuje správne delikty neprimeraných obchodných podmienok podľa stupňa ich závažnosti a pokuty nie sú rozdelené do skupín podľa závažnosti správneho deliktu, najvyšší súd uvádza, že táto skutočnosť je irelevantná vo vzťahu k potrebe uložiť v prejednávanej veci jednu sankciu. Ak sú sadzby rovnako prísne alebo skutky rovnako závažné, sankcia sa ukladá podľa jednej z rovnocenných sankčných sadzieb ustanovených v aplikovanom právnom predpise. Túto skutočnosť však musí správny orgán ozrejmiť v odôvodnení svojho rozhodnutia. Najvyšší súd na okraj uvádza, že pri uložení pokuty je žalovaný v súlade s § 8 ods. 5 zákona č. 362/2012 Z.z. povinný prihliadať na závažnosť protiprávneho konania, jeho následky a čas trvania, pričom práve aj množstvo zistených porušení zo strany kontrolovaného subjektu vyjadruje mieru závažnosti protiprávneho konania, od čoho sa potom odvíja aj výška sankcie, ak príslušné ustanovenie právneho predpisu stanovuje určité sankčné rozpätie.

43. Najvyšší súd sa stotožňuje aj s názorom krajského súdu, že na základe jednej kontroly realizovanej na základe jedného poverenia u toho istého subjektu a zameranej na ten istý predmet má byť

vypracovaný jeden protokol o výsledku kontroly, tak ako to vyplýva z § 6 ods. 7 zákona č. 362/2012 Z.z. a § 13 ods. 1 zákona č. 10/1996 Z.z. Jeden ucelený dokument zachytávajúci komplexne všetky kontrolné zistenia poskytuje prehľadnejší obraz o celkovom správaní sa kontrolovaného subjektu z pohľadu dodržiavania kontrolovaných právnych noriem a má väčšiu výpovednú hodnotu ako podklad pre prípadné následné správne konanie a rozhodnutie.

44. Najvyšší súd sa stotožňuje s krajským súdom aj v jeho závere o formálnom nedostatku napadnutého rozhodnutia, keď v odôvodňovaní sa uvádza výlučne právny názor osobitnej (rozkladovej) komisie, ktorá má len poradnú funkciu a nie je orgánom s rozhodovacou právomocou. Pokiaľ sťažovateľ namieta, že len absencia náležitosti vo vzťahu k identifikovaniu spáchaného správneho deliktu (aby nemohol byť zamenený s iným správnym deliktom) je dôvodom na zrušenie rozhodnutia v zmysle správneho poriadku, najvyšší súd považuje túto jeho námietku za úplne nedôvodnú a poukazuje napríklad na ustanovenie § 47 ods. 3 správneho poriadku, ktoré stanovuje náležitosti odôvodnenia rozhodnutia, z čoho vyplýva, že aj takéto nedostatky môžu byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu súdom.

45. Vo vzťahu k samotnému skutku, ktorý sa žalobcovi kladie za vinu a jeho právnomu posúdeniu, najvyšší súd uvádza, že rozhodnutie žalovaného nie je dostatočným spôsobom odôvodnené a presne nezozrejmuje spôsob aplikácie právnych noriem na zistený skutkový stav sťažovateľom, nedáva jasnú odpoveď na otázku, prečo je určitý skutkový stav podriadený pod tú ktorú právnu normu. Sťažovateľ opisuje správanie sa žalobcu a následne konštatuje, že z neho vyplýva naplnenie znakov skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 4 ods. 4 písm. h) zákona č. 362/2012 Z.z., ale myšlienkový postup ozrejmujúci spôsob, ako k takému záveru sťažovateľ dospel, v rozhodnutí absentuje.

46. Na základe vyššie uvedených skutočností, právnych úvah a citovaných zákonných ustanovení dospel kasačný súd k záveru, že je potrebné kasačnú sťažnosť zamietnuť podľa § 461 SSP, nakoľko v rozhodnutí sťažovateľa došlo k takým pochybeniam, ktoré odôvodňujú záver krajského súdu o potrebe jeho zrušenia a na ktoré musel kasačný súd prihliadať.

47. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho úspech v konaní priznal nárok na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP).

48. Senát najvyššieho súdu prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.